

СВАБОДА

18 жніўня 1995 г.

№33

Кошт свабодны

Год заснаваньня 1902
Выходзіць з 1990Галоўны рэдактар Ihar Германчук
Заснавальнік Павал Жук
Выдавец „Газета СВАБОДА, Ltd.“Наклад 93 000
Адрас рэдакцыі:
220088, Менск, вул. Іванаўская, 56
Тэл./факс 36-24-41

Лукашэнка хоча павярнуць назад кола гісторыі

Навіна аб выключэнні з сістэмы адукцыі падручнікаў і дапаможнікаў узору 1992—1995 гг. падобная да выхуку нэйтронай бомбы — будынкі стаяць, у тым ліку школы і ВНУ, а ў іх усе быццам паваленія. Ва усялякім разе так успрыняла прэзідэнцкае распараджэнне большасць настаўнікаў, выкладчыкі, навукоўцаў і спэцыялістаў, якія працуяць на адукцыйнай ніве. Што значыць вярнуцца да падручнікаў камуністычных часоў? Гэта ўсё адно што павярнуць назад кола гісторыі!

Але ці ўпершыню бяруцца бальшавікі за марную справу?

Паглядзім уважліва на тэкст паведамлення галоўнай управы грамадска-палітычнай інфармацыі: “Гэтае раашэнне прэзідэнт прыняў пасля глыбокага вывучэння матэрыялу камісіі, якая на працягу 2-х месяцаў экспертызала зъвест падручнікаў, уведзеных у школьнікі праграмы пасля 1992 г. Камісія прызнала, што зъвест гэтых падручнікаў носіць тэндэнцыі, палітызаваны характар і па сваім уздоўні не адпавядае патрабаваньям сучаснай адукцыі”.

Якія тут узыніаюць пытанні? Па-першое, што гэта была за камісія, хто ўваходзіў у яе склад? Пад другое, паводле якіх критэрыяў яна выносіла прысуд падручнікам першых гадоў незалежнасці? І трэцяе, да чаго гэта прывядзе?

Дакладны адказ на першое пытанніе пакуль даць немагчыма, бо ўправа сп. Замяталіна ўпарты не называе прозвішчы члену камісіі. Адзінае, якое прагучала (апроч, зразумела, Замяталіна) — гэта прозвішча вядомага камуністычнага ідэолага Івана Антоновіча. Сам жа Уладзімер Замяталін называе імёны члену камісіі адмовіўся, абмежаваўшыся адказам, што гэта “акадэмік і другія заслужаныя людзі”. На маю паўторную просьбу палкоўнік заявіў: “Думаю, что для

вашего очередного пасквиля этой информации достаточно”.

Але цікава, што нават намесьнік міністра адукцыі і навукі Т. Галко ў сваім камэнтары Белінфарму адзначыла, што ў міністэрстве нічога ня ведалі пра экспертызу праверку. Нічога ня ведалі аб дзейнасці камісіі і ў “штабе” віц-прем'ера У. Русакевіча, які курыруе адукцыю. Атрымоўваецца, што У. Замяталін проста заклікаў на дапамогу, як у быўшыя кебічоўскія часы, тав. Антоновіча і кампанію, і гэтыя “ідэолагі” вырашылі, што ня варта ведаць нашым дзецям.

Пра критэрыі экспертызы таксама можна здагадацца толькі па ўскосных рысах. Паколькі кропкай адліку называюць менавіта 1991 г., відавочна, што гаворка ня йдзе пра прафесійны ўзровень. Усё, што скасоўваецца, з'явілася ў часы незалежнасці і ў гэтых бачыцца галоўны критэрый. Хаця той жа сп. Замяталін сцвярджае, што критэрый быў — “сущая правда”. Напрыклад, носьбітам “сущей правды” не падалося за прафесійны

сцвярдженне, што Другую сусветную вайну развязалі Гітлер і Сталін. Відаць, з асаблівай увагай сачылі “акадэмікі” за прафесійныя падручнікі. Па дадзеных Белінфарму, 20 з 50-ці непажаданых кніжак — менавіта па гісторыі.

Што ж датычыць наступстваў, то яны будуць праста катастрофічныя. Па-сунтасці, гаворка ідзе пра адмову ад сістэмы адукцыі, набліжанай да сусветных стандарттаў. У апошнія гады ўведзена шмат курсаў, якіх у нас праста не было. Напрыклад, культуралогія, сацыялагія, рэлігіязнанства, сацыяльная психалогія і інш. Былі пазбавленыя ранейшай ідэалагізованасці курсы па літаратуре, іншых гуманітарных предметах. Паводле словаў сп. Галко, вяртнанье да быльх падручнікаў па большасці новых дысцыплін праста немагчымае. Вяртнанье да падручнікаў па гуманітарных дысцыплінах, якія існавалі раней, будзе азначаць адкат сістэмы вышэйшай адукцыі да былога сусветапогляду.

Каментуючы па нашай просьбе распараджэнне прэзідэнта, вядомы палітік і выкладчык Анатоль Сідарэвіч звярнуў увагу на наступнае: прэзідэнт, па-сунтасці, ня толькі разбурое нацыянальную сістэму адукцыі, але і адзінку адукцыйную прастору ў межах СНД, пра якую ён столькі разоў абяцай клапаціца. З карыстаннём фактычна выштурхоўваюцца і кнігі, выдаццаўшы ў апошнія часы ў Рәсей. Непажаданым аказываюцца такія пісьменнікі як Булгакаў, Цвятаева, Бунін і іншыя сусветнавядомыя літаратары, творы якіх уключаны ў хрэстаматы, што выйшли ў апошнія гады на Беларусі. Як упэўнены А. Сідарэвіч, прэзідэнт і ягоны памочнік зноў дзманструюць ня толькі свае палітычныя прыхільнінасці, але і поўнае няведенанье становішча ў сістэме адукцыі. Яны паказалі гата, калі абвесьцілі тэмы сачыненіяў па творах, якіх ужо няма ў абавязковай праграме, напрыклад, “Як гартаўлася сталь”. Апошні крок яшчэ больш яскрава даказвае, што наводзіць парадак у сістэме адукцыі ўзлісіа некампетэнтныя і малакультурныя людзі. Сапраўды, толькі з такім “багажом” ведаў можна паспрабаваць павярнуць кола гісторыі назад.

Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

Улады спрабуюць перахапіць палітычную ініцыятыву

стар. 2

Чарговая “бітва за ўраджай”

стар. 3

Алег Груздзіловіч піша пра крызіс калгасна-саўгаснай сістэмы

стар. 4

Віталь Цыганкоў аналізуе “кватэрнае пытанніе”

стар. 5

Правадыр усходніх славянаў

стар. 6

Сёмае неба каштуе 7 мільёнаў даляраў

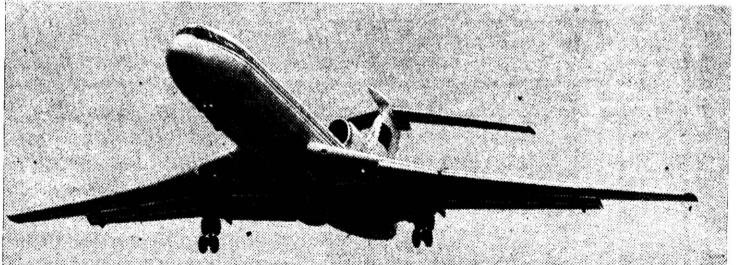
Пэрсанальны самалёт ТУ-154 М, пабудаваны для прэзідэнта А. Лукашэнкі на Смарскім аўтамабільным заводзе, каштуе каля 7 мільёнаў даляраў. Гэтую лічбу караспандэнту СВАБОДЫ паведаміў адзін з супрацоўнікаў кампаніі “Белавія”.

Прэзідэнцкі самалёт быў прыгнаны ў Беларусь 26 ліпеня і на працягу некалькіх дзён знаходзіцца ў аэрапорце “Менск-2”. Чыноўнікі адміністрацыі Лукашэнкі уважліва агледзелі “борт №1” і засталіся задаволенія камфартабельнасцю салона, дзе ёсьць і працоўныя кабінэт, і пакой для адпачынку, і шмат іншых дабротаў. Лайнэр пафарованы ў белы колер, па баках ён аздоблены чырвона-зялёнымі палосамі, а хвост ўпрыгожаны лукашэнкаўскім гербам. У адрозненіе ад звычайных ТУ-154, прэзідэнцкі самалёт можа праляццец без пасадкі 6 тыс. км. Акрамя таго, на борце ўстаноўленая супэрсучасная сувязь, якая гарантуе, што тэлефонныя размовы “бацькі” на здоле падслушаваць нават ЦРУ.

Цяпер самалёт праходзіць двухмесячныя выпрабаванні ў розных кліматычных умовах Рәсей, пасля чаго будзе перададзены заказчыку.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

На здымку: самалёт ТУ-154М.

Нармальныя людзі выбіраюць СВАБОДУ

Апошні Азенъ падліскі — 31 жніўня
Кошт падліскі на квартал — 21 000 рублёў

Міністэрства сувязі і інфарматыкі Рэспублікі Беларусь											
АБАНЕМЕНТ на газету СВАБОДА 63887											
На 1995 год па месяцах:											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куды _____ (паштовы індэкс) _____ (адрас)											
Каму _____ (прозвішча, ініцыялы)											
ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА на газету 63887											
СВАБОДА											
Кошт	падліскі пераадрас.	руб.	кап.	Колькасць камплектаў							
На 1995 г. па месяцах:											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куды _____ (паштовы індэкс) _____ (адрас)											
Каму _____ (прозвішча, ініцыялы)											

У Менску рыхтуюцца съяткаваць угодкі Аршанскаі бітвы

Ініцыятыўная група грамадзянаў падала заяву ў Менскі гарвыканкам аб правядзеніі ў сталіцы 8 верасня 1995 г. съяточнага шэсця (у 18.00 ад пл. Незалежнасці) і музычна-пазычнага фэсту (з 19.00 на плоцы перад Опэрным тэатрам), прысьвеченых Дню Беларускай Вайсковай Славы.

У паведамленні для прэзы ініцыятары зъяўтаюцца да ўсіх патрыётаў Беларусі, да ўсіх палітычных партый і грамадзкіх арганізацый Рэспублікі Беларусь з прапановай аб каардынацыі дзеяніяў па съяточнай Дня Беларускай Вайсковай Славы.

Тэл. для контактаў 33-50-12

М.Г.

Ствараецца рух у падтрымку нацыянальнай сімволікі

У Віцебску ствараецца грамадзкі рух у падтрымку герба "Пагоня" і бел-чырвона-белага сцяга.

Першая мэта, якую ставяць ініцыятары новага руху: дабіца ад уладаў выдачы пашпартоў з выявай герба "Пагоня". На першым паседжанні аргамітэту адзін з заснавальнікаў руху — супрацоўнік Віцебскага пэдагагічнага інстытуту Іван Марозаў — выказаў надзею, што тыя віцбіцы, якія падчас рэфэрэндуму 14 траўня галасавалі ў падтрымку гістарычнага беларускага герба "Пагоня" і бел-чырвона-белага сцяга, у бліжэйшыя дні зъвернуцца ў мясцовыя пашпарктныя сталы з патрабаваннем выдаць ім пашпарты з "Пагоняй" узамен старога пашпарту грамадзяніна СССР. У заявах аб абмене дакумента грамадзянам рэкамэндуецца згадваць аб нелегітимнасці цяперашняг чырвона-зялёнага сцяга і герба. Гэтыя сімвалы, на думку ініцыятара руху, з'яўляюцца толькі зънешнім аtryбутам існуючага рэжыму, але нікак не сімвалам незалежнай беларускай дзяржавы.

Леў КАМЕНСКІ,
БелаПАН

Рада Эўропы дбае пра Каложу

Днямі стала вядома, што Радай Эўропы прызначаны 35 тысяч франкаў (каля 7 тыс. даляраў) для падтрымкі праекта рэстаўрацыі гарадзенскай Каложы.

Здаецца, не такія вялікія гроши, аднак гэта самая вялікая сума, прызначаная сёлета на падобныя мэты. На конкурс былі прадстаўлены 129 праектаў з 15 краін Эўрапейскага супольнасці. Для ўдзелу ў конкурсе з іх былі адабраныя 10, з якіх самай важнай палітыкі менавіта Каложу.

Сяргей АСТРАЎЦОУ

Праз Беларусь — на Москву

Міжнародны марш "За бязъядзерны съвет" прайшоў праз Гомельскую вобласць і 18 жніўня пачаў свой шлях па Магілёўшчыне.

Сярод удзельнікаў гэтага першага марша грамадзяне многіх краін Эўропы, а таксама Амэрыкі і Аўстраліі. Частка іх пераадольвае маршрут з Брусаля да Масквы (5500 км.). У асноўным гэта маладыя людзі. Па шляху да марша далучаюцца тыя, хто можа прайсці пэўную адлегласць маршрута. У Светлагорскім раёне ўдзельнікі марша віталі прадстаўнікі Партыі зялёных ды іншых грамадзкіх арганізацый. У шэрагах луналі бел-чырвона-белая сцяга.

Далейшы шлях марша наступны: Бабруйск (20 жніўня), Асіповічы (22—23-га), Пухавічы (25 жніўня), Менск (28—29-га), Смілавічы (31-га), Чэрвень (1 верасня), Беразіно (3 верасня), Бялынічы (5-га), Марілёў (7—8-га), Шклово (9-га), Горкі (12-га), Леніна (13-га). Адтоль — у Расею.

Тэльман МАСЬЛЮКОЎ

Тэлебачаньне пад каўпаком

На думку амэрыканскага эксперта, у Беларусі — самая жорсткія на тэрыторыі СНД правілы тэлевішчанья.

Амэрыканскія агенцтва USIA распавясядзіла артыкул выкладчыка Калумбійскага ўніверсітэта, былога віц-предзідэнта кампаніі Сі-бі-эс Пітэра Херфарда аб незалежных вішчальных кампаніях у краінах СНД. Аўтар правёў шэсць тыдні на радыёстанцыях і тэлестудыях постсавецкай прасторы. Частка яго матэрыялу прысьвечана ўмовам дзейнасці тэлекампаніі у Беларусі.

Пітэр Херфард адзначае, што ў нашай краіне дзейнасць самая жорсткія на тэрыторыі былога Савецкага Саюза правілы тэлевішчанья. У адносінах да незалежных студый ужываюцца вялікія аблежаванні. Незалежных студый, якія б перадавалі ўласныя праграмы наўнай, проста няма. "Наўрад ці можна разлічваць на незалежнасць ва ўмовах, — робіць выснову аўтар, — калі дзяржаве па-ранейшаму належала ўсе перадачы і каналы".

БелаПАН

Малюнак Лявона РАЗЛАДАВА

Улады спрабуюць перахапіць палітычную ініцыятыву

Управа грамадзка-палітычнай інфармацыі адміністрацыі презідэнта на чале з палкоўнікам Замяталіным у аўторак 15 жніўня выпусціла ў сьвет чарговую "ініцыятыву" Аляксандра Лукашэнкі. Як было звязано, презідэнт "выказаў намер правесці ў Верасні гэта года "круглы стол" з удзелам буйных палітыкаў рэспублікі, лідараў палітычных партый, грамадзкіх рухаў і саюзаў". Пры гэтым Лукашэнка падкрэсліў, што ў работе "круглага стола" "змогуць прыняць удзел усе палітычныя сілы, якім неабыякавы лёс нашай дзяржавы, якія шыра жадаюць прагрэс і працьвітніцтва беларускага народу".

Як бачым, паведамленне Замяталіна пабудавана гэтаака каузістична заманліва, што любая палітычная сіла, якая не пажадае ўдзельнічаць у прэзідэнцкай ініцыятыве, адразу ж атрымае ярлык "экстремісткай". Магчыма, гэты і тлумачыца тая асцяяржанасць і — у асноўным — прыхільнасць, з якой прадстаўнікі розных палітычных партый пракамэнтавалі карэспандэнты СВАБОДЫ ідэю "круглага стола".

"Пагаварыць, канечне, можна, але што далей — ня ведаю", — так выказаўся сакратар ЦК партыі камуністаў і старшыня руху ДСП Віктар Чыкін. Па ягоным перакананні, асноўнай тэмай "круглага стола" магло бы стаць агульнае

жаданье партыі дамовіца з уладай наконт пэўнага кодэксу паводзінай, так бы мовіць, правілаў палітычнай гульні.

Старшыня АДПБ Аляксандар Дабравольскі падкрэсліў, што мяркуемы востры дыялог не павінен ператварыцца ў маналог прэзідэнта з аднадушнай падтрымкай астатніх удзельнікаў. Сапрэды, усім удзельнікам палітычнага працэсу на Беларусі добра вядомая здольнасць А.Лукашэнкі ператварыць у асабістое шоў любую палітычную акцыю. "Але мы не з'яўрамося глядзець у рот прэзідэнту, як некаторыя журналісты падчас прымых ліній", — зачынчалі намеснік старшыні Сойму БНФ Юрась Хадыка. Сп.Хадыка нагадаў, што БНФ яшчэ ў часы старшынства Шушкевіча прапаноўваў правесці "круглы стол" як рэальны шлях да ўсталявання адносінаў паміж апазіцыяй і уладай.

Тэма і рагламант "круглага стола" — бадай асноўныя ўмовы, якія паставяць яго патэнцыяльнія ўдзельнікі. Існуе неў八字ка, што вялікі "майстар пераводу стрэлак" Аляксандар Лукашэнка захоча пераключыць увагу палітычных сілаў ад парламенцкіх выбараў на бясконцыя дыскусіі з уладамі і паміж сабой. "Умацаванне стабільнасці і грамадзянскай згоды" — надта агульная і неканкрэтная тэма для рэальнага аблеркавання. Дабравольскі і Хадыка, напрыклад, настойваюць на прыярытэ-

це пытаньняў эканомікі і развіцця інфармацыйнай дэмакратыі. Чыкіна найперш хвалюе доступ партыяў да дзяржаўных сродкаў масавай інфармаціі. Пры гэтым усе палітыкі аднаголосна выступаюць за адміністрацівны ўказу прэзідэнта. "Аб роўных магчымасцях...", істотнае значэнне мае і рагламант мяркуемай супрэзы. Па перакананні Ю.Хадыкі, "было б рациональна дапусціць да ўдзелу ў "круглым столе" толькі тых партый, якія здолелі б прыняць рэальны ўдзел у парламенцкіх выбарах". Мітусыня дробных "палітыкаў" і шматлакіх маналогі А.Лукашэнкі могуць стаць, байды, поўнай прафанацыяй самой ідэі "круглага стола".

Нельга не адзначыць і яшчэ адзін нюанс. На Беларусі традыцыі палітычных "круглых столоў" распачаў Цэнтар стратэгічных ініцыятываў "Усход—Захад" пад кіраўніцтвам сп.Майсені. На 16—17 верасня плаўняўся чарговы, трэці раўнд гэтага мерапрыемства, быў ужо разасланы запрашэнні. Відавочна, што прэзідэнцкія структуры перад восенскімі парламенцкімі выбарамі вырашылі перахапіць ініцыятыву палітычнага дыялогу ў незалежных структураў і паставіць палітычныя працэсы пад асабісты контроль і ўдзел прэзідэнта. Няўжо лідары палітычных партый пагадзяцца на шэрую ролю статысту ў спектаклі аднаго актора?

Віталь ЦЫГАНКОУ

Адміністрацыя ўзмацняе старой гвардыі

Падобна на тое, што адміністрацыя Лукашэнкі ў хуткім часе будзе нагадваць кебічайскі Саўмін ня толькі па структуры, але і па пэрсаналіях.

Апошнім часам на працу сюды запрошаны шэраг пэнсіянэрў, якія прайшли адпаведную вывучку на т.зв. адказных пасадах у былы ЦК і Саўміне. Ад хвалёной каманды "маладых прагматыкаў" ужо мала што засталося. Нават такі адданы чалавек, як Віктар Кучынскі, і той чамусыці трапіў "пад нож". Як толькі ён ад'ехаў адпачываць у Туапсе, ягоную пасаду памочніка прэзідэнта па асобых даручэннях скасавалі, апарат расфармавалі, з кабінета выселілі. Шкада, такі быў чалавек...

М.Г.

У Шклове тасама "рэвалюцыя"

У Шклousкім раёне чакаецца чарговая кадравая "рэвалюцыя".

Заявы аб звольненні з працы напісалі раённы прокурор Сергамасаў, начальнік міліцыі Карпаў, дырэктар камунальнай гаспадаркі Ігнатовіч, начальнік раённага вузла сувязі Паборцай.

Анатоль МИРСКІ

У школах "ідуць працэсы"

Як паведамілі карэспандэнту СВАБОДЫ ў Міністэрстве адукацыі, у Беларусі сёлета зменшиліся колькасць школьнікаў, якія будуть атрымліваць адукацыю па беларускі.

Канкрэтныя лічбы пакуль невядомыя. Адзначае толькі, што гэта датычыцца пераважна гарадзкіх школаў. Аднак, як сказаў у міністэрстве, у сельскай мясцовасці таксама "ўжо пайшлі першакласнікі" на вучнянне для сваіх дзяцей.

Разам з тым, у міністэрства прыходзіць шмат лістоў ад бацькоў, якія пратэстуюць супраць "русіфікацый" уладай і школьнага адміністрацыі, патрабуючы захаваць беларускую наўчанчынне для сваіх дзяцей.

У Менску сітуацыя наступная: 11 тысяч вучняў першых класаў будуть вучыцца па-расейску, 5 тысяч — па-беларуску. Адносна астатніх 9 тысяч першакласнікаў "пытаныне пакуль ня вырашана".

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Дзіўныя людзі: яны ня хочуць працаваць задарма

У Берасці хвала страйкаў дакацілася да радыётэхнічнага заводу. Тут рабочыя не атрымліваюць заробак ужо чацвёрты месяц.

Каб разылічыцца і не дапусціць новых забаставак, адміністрацыя заводу спрабуе тэрмінова выбіць банкаўскі кредит. Калі ж гэта ня выйдзе, то заробак за трапевы рабочыя змогуць атрымаць не раней за верасень.

Падобная ж сітуацыя склалася на Кобринскім тэкстыльным аўтаданні. Рабочых адпраўляюць у адпачынкі і на плоццяць адпуксных.

Ігар БАРАНОУСКІ

У Гомлі зноў спыніўся транспарт

У сераду, 16 жніўня ў Гомлі вадзіцелі трайбусаў абвесьцілі забастоўку.

Тыдзень таму яны ўжо праводзілі 2-гадзінны папераджальны страйк з патрабаваннем своеасцовай выплаты зарплаты. Аднак мясцовыя ўлады іхнія ўмовы ня выканалі. Цяпер транспартнікі настроены дзейнічаць больш рашуча.

Каб гарадзкі рух ня быў цалкам паралізаваны, улады выпусці

Бітва за ўраджай у цэкоўскіх традыцыях

У сёлетніе жніве мяне асабліва пацешыла распара-дзэнныя прэзідэнты, які разьмеркаваў па Беларусі сваіх прадстаўнікоў (адказных за ўраджай), даручышы ім "прыняць меры па мабілізацыі наяўных рэзэрву і забяспечыць ход уборачных работ". Што ж, перасялены ў цэкоўскі гмах і шырае парадайныне прэзідэнцкага крэсла з пасадай першага сакратара ЦК дыктуе сваю логіку дзеяньня.

Камбайны — на запчасткі

Ну, а як адчуваюць сябе на жніве простыя "байцы"? Іхнюю працу ў калгасах стараюца скажаць заахвоціць. Напрыклад, у адной з гаспадарак цэлуму зьявілася, якое за змену складзе 25 тонаў саломы ў сцірты, нале-жыць ажно... 15 тысяч рублёў. Шафёру, які за дзень перавязе 50 тонаў збожжа, заплоціць 5 тысяч, г.з.н. па адной тысячы рублёў за кожныя 10 тон. За перавыкананыне дзённага заданія камбайнэр атрымае 5 тысяч, а ягоны памочнік — 4 тыс.рублёў. Зрэшты, калі хто і мае реальную магчымасць добра зарабіць на жніве, дык гэта менавіта камбайнэры. Пытаныне толькі ў тым, калі ім выплацяць заробленыя гроши. Да-гэтуль калгаснікам даводзілася па некалкі месяцаў чакаць заробак. Дарэчы, вельмі мізэрны.

Як бы там ні было, але калгаснікам можна нешта паабяцаць, неяк заахвоціць. А вось камбайнам запчасткі, якіх няма, не паабяцаеш. Большасць з іх працуе па 8—10 гадоў, а некаторыя — значна даўжэй. Самую старую тэхніку даводзіцца разъбіраць на запчасткі.

Зарплату — цэглай

Работнікі Магілёўскага камбінату "Будматар ялы" вывозяць свой заробак на грузавіках.

Апошнім часам на прадпрыемстве выдаюць зарплату цэглай.

Аляксандра ПРОНЬКІНА

Дыпламаваныя беспрацоўныя

Сярод беспрацоўных, якія стаяць на ўліку ў Магілёўскім рэгіональнім цэнтры занятысці, 36% складаюць выпускнікі інстытутаў, тэхнікумай, вучэльняў.

Гэта 218 тэхнікаў-тэхнолагаў, 182 інжынёры-механікі, 157 тэхнікаў-будаўнікоў, 38 настаўнікаў пачатковых класаў.

Аляксандра ПРОНЬКІНА

"Не давярайце цыганам"

З такім заклікам зьявіўся да грамадзянай у раённай газэце "Драгічынскі веснік" начальнік аддзялення Драгічынскай міліцыі П.Муха.

Гэты зварот да насельніцтва зьявіўся ў сувязі з шэрагам злачынстваў у Берасцейскай вобласці, учыненымі цыганамі. Паводле словаў сп.Мухі, яны валодаюць прыёмамі гіпнатачнага ўздзеяньня на людзей.

Ігар БАРАНОЎСКІ

Расейскія камбайны ня дужа надзеіныя, але на "Лідсельмашы" (не ад добра гыбыць) зьявілася думка дамовіца з "Ростсельмашам" наконт зборкі ў Лідзе "Дона". Маўляў, здолеі ж лідчукі скаправацца з падмаскоўным заводам і цяпер зьбіраюць у сябе гарадзкі аўтобусы. Канечно, спроба не хвароба. Аднак зъмены ў жыцці адываюцца сёняні вельмі хутка. Напрыклад, старшыні калгасаў з Мастоўскага раёну мяркуюць, зарабіўшы на жніве, закупіць у Польшчы партыю камбайнай. Польскія "Бізоні", па-першае, лепшыя і таньшыя за расейскі "Дон". Па-другое, для тых, хто купляе адразу 20 камбайнай і больш, палякі робяць 30% скідкі. Нарэшце, Польшча — побач, а таму з запчасткамі будзе лягчэй. Рынак ёсьць

"Працоўнае напружаныне"

Калі дагэтуль існуете "сельскагаспадары фронт", нехта павінен выконваць ролю яго "ідзялагічнага забесьпячэння". А паколькі камуністычны абкам цяпер выключна аматарскі, то ягоныя ранейшыя функцыі, як мне здаецца, пераняў "Аблсельгаспрад", які ўсё лета склікаў "калегі", каб працясочваць сваіх раённых прадстаўнікоў, а разам з імі — старшыні калгасаў.

Напрыклад, у чэрвені гэты самы "сельгасхары" быў занепакоены тым, што не ва ўсіх гаспадарках былі зробленыя "скотпрагоны", упала "выканайчай і тэхналагічнай дысцыпліна з-за нізкай арганізатарской работы". Высновы чыста абкамаўскія: "запатрабавана прыняць меры па стабілізацыі", "даць прынцы-

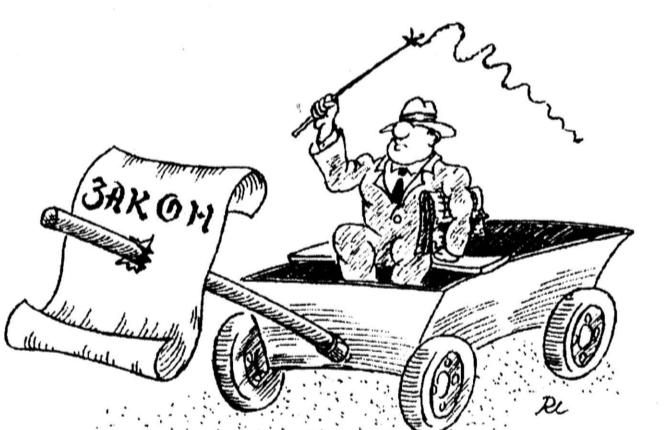
повую ацэнку кадраў" і г.д. Праграма паляпшэння таксама ёсьць: праводзіць, напрыклад, конкурсы асеменатарапі і сэмінары па аднаўленыні дойнага статку.

Апошняя калегія "Аблсельгаспрад", называючы прычыны адвечных недахопаў на сельскагаспадарчым фронце, была яшчэ больш вынаходлівай у стылёвым сэнсе. Аказваецца, там "не праявили должнай настойчивасці в использовании внутренних возможностей производства" і "не было создано должное трудовое напряжение!"

Усім зразумела, што прычына неэфектыўнасці калгасаў (апароч цяжкага стану эканомікі) у тым, што яны аджалі сваё разам з ЦК КПСС і савецкім падлітчычным ладам. Бясконца "бітва за ўраджай" прадываца ня можа. Бо іншак аднойчы ляжынне, ня вытрымаўшы, або калгасная сістэма, або — сама дзяржава, для якой існаваныя калгасаў — ледзьве ня самая галоўная мэта.

Ідэалогія кавалка каўбасы

Нам дагэтуль даводзіцца чуць чыста большавіцкае выслоёе — "галоўнае — накарміць народ". Хаця галоўнае — даць чалавеку самому зарабіць ня толькі на кавалак каўбасы, але і на кватэру, машыну, дом. Аднак "песьнярам" саўгасна-калгаснага ладу, якія кіруюць намі сёняні, трэба каб нам хапала толькі на кавалак каўбасы ды на бутэльку. Так прасьцей будзе намі маніпуляваць. Бо наперад добра вядома: чалавек, які мае уласны дом, шапік, фірму, фэрмэрскую гаспадарку, краму або любую іншую маёмасць, якую ён

Малюнак Лявона РАЗЛАДАВА

Дубровенскае мяса "паехала" ў Амэрыку

Гісторыя са зынікненнем 70 тонаў мяса ў калгасе "Дуброва" Светлагорскага раёну, пра што СВАБОДА пісала ў мінулым месяцы, атрымала цікавы прапаганды.

Былы старшыня калгасу Леў Сылевак (менавіта падчас ягонага кіраўніцтва зынік статак бычкоў) цяпер знаходзіцца ў ЗША, куды ён пераехаў на стале жыхарства. Перад ад'ездам сп.Сылевак наладзіў шыкоўны банкет для светлагорскага начальніцтва. А на наступны дзень, калі былы старшыня пералятаў "Бойнгам" Атлантыку, раённае кіраўніцтва раптам "устломіла" пра страты ў калгасе "Дуброва" і накіравала туды съледчую брыгаду. Съледчыя пацьвердзілі, што мяса сапрауды зынікла, аднак на 70 тонаў, як мы паведамлялі, а 123 тоны.

Але ж на будзеш з-за нейкага мяса зъвяртатца ў Інтэрпол, каб дапытатцца сп.Сылевака...

Тым часам у светлагорскіх калідорах улады зъвілася чарговая навіна: за крадэжкі 3-х тонаў збожжа затрыманы галоўны аграном саўгаса "Баравікі" Мікалай Прыгодзіч. У раёне яго ведаюць як вельмі адданага актыўіста мясцовай арганізацыі камуністу. Будзем спадзявацца, што кіраўніцтва ПКБ не пакіне ў бядзе свайго паплечніка. Бо Амэрыка таварышу Прыгодзічу дакладна не дапаможа...

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Акрамя Бога, спонсараў не было

3 па 11 жніўня ў м. Мёры Віцебскай вобласці намаганыя мясцовага касыцёлу быў арганізаваны малдзёжны фэст "Мы хочам Бога", на адкрыцці якога прыехаў Апостальскі нунций Ватыкана Аўгустына Марке-

та. 18—20-гадовыя ўдзельнікі свята сабраліся з розных парофіяў Беларусі і Літвы, жыві ў намётах на востраве, дзе звычайна гудуць дыскатэкі. Акрамя штодзёнай імшы на беларускай мове, тут ладзіліся канфэрэнцыі, канцэрты рэлігійнай музыкі. Запомнілася ўсім і крыжовая дарога вакол Мёрскага возера (10 км), а таксама крыжовая дарога аб ненароджаным дзіцяці. Дарэчы, каля касыцёлу ёсьць помнік ненароджаному дзіцяці, які быў устаноўлены летасці падчас такай жа імпрэзы. Наступным летам арганізаторы фэсту пла-ньюць запрасіць моладзь іншых канфэсіяў.

Пробашч мёрскага касыцёлу Уладыслаў Пятрайціс сказаў, што "ніякіх спонсараў, акрамя Бога, фэст ня меў". Мясцовыя парофііне прыносялі да агульнага стала хто бульбу і гуркі, хто мяса і малако.

Перад пачаткам фэсту ксяндза Уладыслава Пятрайціса выклікалі ў Мёрскі райвыканкам і паведамілі, што без дазволу ўрадавага Савету па спраўах рэлігіі свята праводзіцца нельга. Давялося ехаць у сталіцу па дазволу, якога чакалі і госьці з Літвы, бо ім не выдавалі візы. У выніку літоўцы спазніліся на адкрыццё.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Трагічныя лічбы

52 чалавекі загінулі, 3467 сур'ёзна пацярпелі на прадпрыемствах Магілёўскай вобласці за апошнія паўтары гады.

Вось і думай, што лепш: хадзіць на працу ці быць бесправоўным.

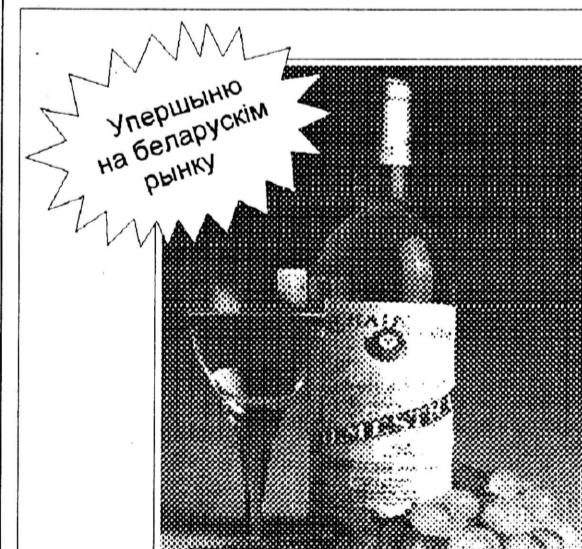
Аляксандра ПРОНЬКІНА

Выканаем
электрамантажныя работы.
Аказываем
паслугі ў канвэртацыі.
Тэл. 62-48-57

**Арганізацыя
прадае
і купляе:**

- Шыны:
320 x 508R; 300 x 508R;
280 x 508R; 260 x 508R;
240 x 508R; 8.40 x 15R;
- Мэдыкамэнты:
адрэналін у ампулах;
- Стэрыйзатары
ГК-103М

Тэл. 62-58-18,
25-58-83

ВІНЫ З ГРЭЦЫІ

дабавяць да букета сапраудных знаўцаў

віна свежую кроплю.

ФІРМА "ҮОЛ-СТРЫТ ЛТД."

20-90-30, 20-70-66

Сёньня

Сяргей ДУБАВЕЦ

Хлусьня палітыкаў

Усе беларускія палітычныя сілы сёньня як блізьнія падобныя тым, што абяцаюць праўду і справядлівасць для ўсяго народу. Між тым, найважнейшая праўда палітыкі якраз і заключаецца ў тым, што абяцаюць праўды і справядлівасць для ўсіх — гэта заўсёды хлусьня. Палітыка — інтэрэсы пэўных людзей, груповак, кланаў. Палітыкі нязыменна гаворыць пра інтэрэсы ўсяго народу (хоць увесе народ — гэта чыстая абстракцыя), але ніколі (ніколі ў гісторыі!) ня служаць гэтым інтэрэсам. Ня могуць служыць, калі б і хацелі. Бо як можна служыць "інтэрэсам" абстракцыі? Той, хто гэта зразумеў, выбіўся ў людзі і няблага зарабіў. А той, хто не зразумеў...

Найважнейшы парадокс палітыкі ўсіх часоў і народаў у тым, што людзі нязыменна вераць у "праўду і справядлівасць палітыкі". У гэтым — загадка і трагедыя народу, адсюль усе сталінізмы, фашизмы, застоі, перастройкі, "фэномены" ўсялякіх папулісцкіх дзеячоў і г.д. Варта азірнуцца новаков, каб пераканацца, што найбольш добра жыве ў съвеце той народ, які думае не пра ізмы, "куды мы ідзе?" і г.д., а пра лепшы заробак за сваю лепшую працу, пра свой дом і адпачынак. У такога народа ёсьць шанцы.

Калі ў народа пытаюцца пра ягоныя палітычныя погляды ("пусьць народ скажат, за какой он флаг") — гэта чысты абсурд. Якія ў мяне могуць быць палітычныя погляды, калі я што суткі раблю, што суткі не раблю — канцы з канцамі не сыходзяцца адноўкава. Нашы выбары — гэта выбары з некалькіх хлусьняў пра дабрабыт для ўсіх, шчасце і съветлае заўтра. Палітыкі абяцаюць, бо ім паложана хлусці, інакш яны не былі б палітыкамі. А мы — верым, хоць нам і не паложана. Калі мазгі ёсьць.

Кажуць — кампенсуюць уклады. Трымай кішню шырэй. Нідзе ў постсавецкіх рэспубліках не кампенсавалі, а ў Беларусі — залатая жыла, ці што? Толькі падстаяўляй... Яшчэ ка-жуць пра інтэграцыю з Расеяй, пра адзінства гістарычнага лёсу славянскіх плямёнаў, пра адраджэнне СССР... І народ верыць. Гэтаксама, як верыў Кашпіроўскаму. А ў Кашпіроўскага нядайна спыталі: чаму вы перасталі даваць сэнсы, вам жа верылі мільёны? А ён адказвае — дурні верылі...

Я ўшчэмагу зразумеў, калі рабацяга галасуе за Расею. Но ня кожны ведае гісторию і ня кожны ў Расеі бываў, каб зразумеў, што ўсе размовы пра наша з расейцамі кроўнае брацтва, адзінства гістарычнага лёсу, славянскую ідзю і г.д. — чыста прапагандысцкі блеф, звычайна палітычная хлусьня. Але я не разумеў, калі рабацяга галасуе за адраджэнне СССР. Навошта! Каб зноў прасіць "трайк да падлучкі"? Калгасынік, які ўсё жыцьцё перад начальствам нямее, бацца — галасуе за калгаснага старшыню ў прэзідэнты. І пры гэтым усе какуць, што хочуць жыць лепей. Такое адчуванне, нібы народ сам сябе дурыць і толькі на словах хоча, каб было лепш.

Іншая реч, калі палітык выступае за дэяржайнную незалежнасць. Гэта значыць, што кожная барысаўская запалка, якую я набыў, нясе маю капеіку ў бюджэт мaei краіны, адкуль тая капеіка пойдзе на дзіцячыя сад, куды я ваджу маё дзіця (ципер гэты сад зачынілі — няма грошай) або на прыстайную стыпэндыю для студэнта. За такога яшчэ можна прагаласаваць. Альбо калі палітык скажа адназначна — за рээстрытуцию, то я буду ведаць, дзе якай зямля мне за дзеда майго паложана. Альбо каб хоць хаты далі прыватаваць... У мяне знаёмы пасыль, прыватаваў, цыпер ягоную кватэру ацэнваюць у дзесяць новых "жыгульёў". А раней, "пры сацыялізме", гэты сусед толькі пазычай "да палучкі"...

Словам, трэба за тых палітыкаў галасаваць, ад якіх супрады палёгка будзе і народ збагаціць. Я буду галасаваць за таго, які мne асабіста выгадны, а ты — за таго, які выгадны асабіста табе. І паглядзім, хто пераможа. Усё астатніе — хлусьня. І пра славянскае адзінства, пра ўсялякія інтэграцыі, і пра вернасць ленінскім ідэалам — пра ўсякую "радасць", якая для ўсіх. Не бывае адзінай праўды і справядлівасці для ўсіх.

Вы як хочаце, а я больш Паўкам Карчагіным быць не хачу. Увесе съвет з нашага папулізму съміяцца. А ў мяне дзеці растуць. Дык няхай хоць з іх съміяцца на будучы.

Застанемся батракамі?

Як ратуюць калгасы

Становішча ў галіне харчавання яскрава дэманструе агульны крызіс калгасна-саўгаснай сістэмы. Цэны на рынку амаль на 30% ніжэйшыя за тыя, што ў дэяржайніх крамах, якія забясьпечваюцца калгасамі ды саўгасамі. Нават імпартовыя прадукты харчавання (значна лепшай якасці) ужо таннайшыя! А калі б не драконаўская "расейская" пошліны, да якіх далучылася наша краініцтва, то прадукцыю наших сельскагаспадарчых "фабрык" ніхто б ужо не купляў. "Вось дзеля таго, каб захаваць сваіх вытворцоў, і былі ўведзеныя тыя пошліны", — так тлумачыць свае дзеяньні краініцтва. Маўляў, мы клопоцімся пра простых сляяну, бо яны могуць застацца бяз працы.

У супрадыніцтве і ж, мэта гэтае палітыкі — штучнае захаванне калгасаў і саўгасаў і тых адносін, якія ў іх замацаваліся: адносінаў залежнасці сляяну, якія на маюць зямлі, ад старшыні-пана, які фактычна валодае і зямлём, і вынікамі працы на ёй. Менавіта ўлада гэтых чырвоных памешчыкаў і зьяўляеца каркасам той палітычнай піраміды, якая сёньня пануе на Беларусі: у падмурку бесправоўная калгасынікі, якім амаль на плошчы заробкай — над імі старшыні, якія ставяць сабе катэджы ды лезуць (не бяз штучнага посыпеху) у парламант — вышэй сярэдняе краініцтва, прызначанае прэзідэнтам, але абавіраеца яно на тых самых старшыняў — і прэзідэнт, які ўзначальвае гэту піраміду. Вось чаму ўлады ўсялякімі сродкамі адцягваюць рэформы на сяле. Але калі плод сасыль, ён павінен уласціці! І зъмены, якіх не дача-кацца зъверху, пачынаюцца зънізу.

Нязбыўная мара

На мінулым тыдні ў Стоўбцах адбылася цікавая падзея: суд разглядаў зыск вэтэрынарнага лекара Аляксандра Залатарова супраць старшыні калгасу "Чырвоны Каstryчнік" Антона Юнцэвіча. Гэтага старшыню ў раёне ведаюць добра: даўно ўзначальвае паказальны ў мінулым калгас, паставіў сабе на беразе возера вялікі катэдж, беспаспяхова балатаваўся ў Вярхоўны Савет, адзін з лідараў Аграрнае партыі Беларусі. Да таго ж ў сп. Юнцэвіча своеасаблівымі стасункі з краініцтвам раёну: стаўбцоўская "шышкі" ставяцца катэджы менавіта на зямлі ягонага калгасу.

А хто ж такі Залатароў? Як гэта ён, малады чалавек, набраўся мужнасці "шчапіцца" з самім Юнцэвічам? Адкуль упэўненасць і сіла? Высвятляецца, што Залатароў належыцца да Сялянскай партыі, суполку якой узначаліў у "Чырвоным Каstryчніку". Ён, ды яшчэ некалькі калгасынікі, якія таксама "захварэлі" на ідзю незалежнага сялянскага жыцця, пачалі агітаваць мясцовыя люд у "крамольны" бок. Больш за тое, Залатароў нават паспрабаваў балатавацца па адной акрузе з Юнцэвічам у абласны Савет, і, сабраўшы амаль столькі ж галасоў, колкі вядомы аграрны, перакрый таму шлях у дэпутаты. Суполка Сялянскай партіі ўпэўненая, што менавіта пасля гэтага старшыня пачаў ганеніні на Залатарова і, ў выніку, той быў зволнены.

Але ў жыцці няма такіх кіслых, як жнівенскі яблык, сюжэт. Усё было куды цікавей. Реч у тым, што Залатароў, як і належыць сябру Сялянскай партыі, марыў быць не наймітам, а гас-

падаром. Захацеў стаць арандатарам. Выпадак ажыцьцяўляецца мару надарыўся тады, калі было вырашана перавесьці яго з вэтэрынара ў загадыкі жывёла-гадоўчай фермы. Аляксандар быў упэўнены, што бяз зъмены ўладальніка становішча на фэрме ўсё роўна ня выправіць і прананаваў такую камбінацыю: ён зволніцца з вэтэрынара узamen на права ўзяць разам з калектывам фэрму ў аренду. І нават аформіў сваю дамову адпаведнай запіскай да старшыні. Адносна Залатарова і яго сведкі, Стасі Дубоўскай, якая працаўала на фэрме, калектыв быў на супраць, толькі прасіць дамовіца са старшынём на конкіт сенакосаў ды іншых "паслугаў".

Аднак надзеі Залатарова ня спрайдзіліся. Праўленыне, якое неўзабаве сабраў старшыню, просьбу аб звольненні вэтэрынара задаволіла хутка і незалежна ад умовы аб аренде. Дарэчы, гэты "пышкі" з арендай быў запраграмаваны яшчэ калі калгасынікі прынялі статут, у якім съцвярджаляса, што аренда дазваляеца толькі пры стопраццэнтнай згодзе калектыву (наступерак закону аб аренде, дзе дастаткова 2/3). Сябры Сялянскай суполкі ўпэўненыя, што прыняцца гэтага статуту нагадвае рэспубліканскі рэфэрэндум: што сказаў "бацька", тое і прынялі, нават не разумеючы, што трапілі ў пастку. Не выпадкова, што пасля "залатароўскага сходу" нехта ад арэнды адмовіўся і таму хутка было абвешчана, што народ Залатарову не давярае. Так былы вэтэрынар стаў бесправоўным.

Тое, што ён не пагадзіўся і падаў у суд, патрабуючы аднаўлення на былога пасадзе, — па вялікім раҳунку, ужо толькі фон. Гэта асабісты, чалавечы працяг вялікай палітычнай драмы: тъя, хто трymае ўладу на сяле ў сваіх рукох, добра разумее, што нельга дзяліцца ані кавалачкам. Варта толькі адной фэрме пайсыці на аренду, пачаць працаўца на сябе, людзі пачнучы зарабляць сапраўдныя гроши — і "самастойнасці" захочацца ўсім астатнім. Вось тады калгасынікі пачнучы ня праста шушукацца па кутох аб велізарным катэджы, што пабудаваў старшыня. Яны пасікавяцца законамі і спытаюць, чаму нехта абмежаваў іхна права выходу на аренду, ці нават права на атрыманье свайго кавалка зямлі. Больш за тое, яны зъяўруцца зноў і адменяць гэты статут. Каб такога не адбылося і зънішацца сёньня парадкі вольнадумства. То, што адбылося са старшынём суполкі Сялянскай партыі у вэсцы Зямнае на Стоўбцоўшчыне — толькі адзін прыклад.

Але цікава, што рэзананс на той же Стоўбцоўшчыне ён меў велізарны. Можна сказаць, што для сотняў сялян на прыклад Залатарова стаў сігналам: трэба дзейнічаць, трэба і можна не бываць "чырвоных памешчыкаў" і дамагацца ад іх "зямлі і волі".

Паказальна, што ўсё менш надзеяўсяя зъяўляюцца з прэзідэнтам. У той же "Чырвоны Каstryчнік" прыезджаў кантролёр з прэзідэнцкай службы кантролю і напачатку, якіе казалі, нібыта вельмі сур'ёзна ўзяўся за справу. Нават будоўля 3-павярховага катэджы Юнцэвіча прыпынілася. Але хутка тэхніка зноў запрацавала, правяраючы зъехаў пісаць сваю даведку, водгукам якой была паперка, атрыманая Залатароўым: маўляў, у Вашай справе ўсё было зроблена правильна. Нават калі так, то няўжо і будоўля такога палацу — гэта

правильна? У той самы час, калі калгасынікі практична не атрымліваюць грошай. Няўжо паўголадная жывёла, неўзараныя палеткі — гэта правильна? Няўжо гэта добра, што калгасынік Іван Высоцкі, які хацеў стаць фэрмэрам, так і не атрымаў тут, у родным калгасе, гэтай самай навыкарыстанай зямлі і будзе вымушаны зъехаць на новае месца?

Новая зямля

У госьці да стаўбцоўскага фэрмэра Мікалая Булаша мяне прывёз дырэктар мясцовага рынку Эдуард Брова, які, можна сказаць, узначальвае раённую арганізацыю Сялянскай партыі на Стоўбцоўшчыне. Фэрма Булаша — гэта, у нейкім сэнсе, паказальная гаспадарка, якой многія зайдзісцяць. Былы шафёр Мікалаі Булаш некалькі гадоў таму дамогся крэдыту (гарантам быў "Белаграпрамбанк", які тады ўзначальваў чыяперашні прэм'ер М.Чыгір), набыў транспарт, пабудаваў фэрму, на якой зараз трymае 14 галоў жывёлы, атрымаў 25 га зямлі.

Калі мы наведаліся да Булаша, камбайн, што фэрмэр арандуе ў мясцовым калгасе, якраз скончыў абламаць ячмень. Гаспадарня частавала камбайнэрэу, а гаспадар, катораму заўсёды не хапае часу каб перакусіць, рыхтаваўся супраць стваракаў статак, які гналі з поля ўнукі. Часу было мала і таму размова атрымалася кароткай. Выдзелю тры моманты.

Першае. Як съцвярджае сп. Булаш, гэта прыватны гандляры "залі" стаўбцоўскі рынак малаком, сымтанаю ды маслам: 60 літраў, якія ён прывозіць на базар у нядзелю, раскупляючы за 15—20 хвілін. Балшыня пакупнікоў прыезджаюць у Стоўбцы з Менскім. Малак ён прадае на 1700—2000 рублёў за літар, і яно значна лепшай якасці, чым тое, што прадаецца ў крамах. Такая ж сітуацыя з мясам.

У тым, што калгасы хутка распадаюцца, сп. Булаш не сумніваецца: "Яны ня могуць пратрымацца, бо там не перасталі красы, нават яшчэ больш крауду". На думку М.Булаша, калгасы абавязковы трэба рэфармаваць, а не раскідаць цалкам — ісці на шляху стварэння дробных арэндных калектыву і фэрмэрскіх гаспадарак. Гэта другое.

І трэцяе: фэрмэрам патрэбная дап

Колькі каштуе “кватэрнае пытанье” ў сталіцы

Ці застануцца цешчы без анэкдота?

“Ды людзі такія ж, толькі вось кватэрнае пытанье іх трохі сапсавала”, — гаварыў пра савецкіх людзей Воланд з “Майстра і Маргарыты”.

Запаветная мара беларусаў “прыбаць свой кут” у наш час усеагульнай урбанізацыі выкрышталаўская ў вобраз стандартнай кватэры ў панэльным мікрараёне. Сотні тысяч вясковых жыхароў за апошнія дзесяцігодзьдзі перабраліся на працу ў горад, стварылі сем'і і сталі ў кватэрную чаргу. Махінацыі з праціскамі, выпіскамі, жаніцбай і разводамі захапілі ў савецкі часы ўсё ненамэнклатурнае насельніцтва краіны, і сталі адной з асноўных тэм агэзных фэльтетонаў. Найбольш таленавітыя “праціцелі” артыстычна страчвалі прытомнасць у кабінетах раённых мэраў, прынцыпавы спасылаліся на савецкую Канстытуцыю (“Я маю права на жыўліе.” — “Майце і надалей”, — адказаву чыноўнік), самыя няспрыйныя жылі ў інтэрнатах па дзесяць гадоў.

Бадай, ні ў воднай краіне няма столькі злосных анэкдотаў пра цешчу, бо ні ў воднай краіне не было столькі маладых сем'яў, якія б жылі разам са сваімі батькамі. Толькі працісайшы ў сябе ўсіх бабуляў, дзядоў, сыноў і дачок у адной кватэре, гарджеане маглі дамагчыся, каб колькасць мэтражу на аднаго жыльца не перавысіла патрэбных шэсць квадратных мэтраў, што давала права маладым стаць у чаргу.

Здаецца, цяпер усе гэтыя праблемы хутка застануцца толькі ў гарадзкім фальклёры і людской памяці. Бо на першы план выходзіць адна праблема — гроши.

Зрэштага, гавораць, што недзе яшчэ даюць бясплатнае жыўліе. Гэта так, але гэта “недзе” з кожным месяцам звужаецца, як шагрэневая скура. За палову бытага года дзяржава, напрыклад, пабудавала толькі 36 працэнтаў ад мінулагодняга аб'ёму жыўлія, у 94-ым было менш за 93-ці і г.д. Раённыя выканкімі цяпер даюць кватэры амаль выключна толькі ільготнікам. Напэўна, у бліжэйшыя гады спадзяваца на бясплатнае жыўліе можна будзе толькі чалавеку з такой прыблізна біяграфіяй: шматдзетны “афганец”, інвалід Вялікай Айчыннай вайны, Народны хімік Беларусі, чэмпіён сьвету па міліцэйскім мнагабор'і.

Астатнім давядзенца разьлічаў толькі на свае матар'яльныя магчымасці. Таму паговорым пра саме дарагое, што ў нас ёсьць — цэны.

Мы за цаной не пастаем

У гэтым сэнсе мы шпаркім ходам рушым да Эўропы. Калі зараз успомніць 1990-91 гады, то застанацца толькі тужліві-летеценна пашкадаваць аб не-рэальнасць існавання машыны часу. Цяпер як анэкдот успрымаюцца некаторыя рэальнныя факты з таго нядавнага жыцця, калі грошай ні ў кога не было, а эміграваць хацелі амаль усе. Вя-

дома, што аднапакаёвую кватэру ў цэнтры Менска куплялі за тысячу даляраў, двухпакаёвую — за дзеўнікі тысячы. Аднак, цэны на кватэры з таго часу (вядома ж, у далярах) павысіліся ў некалькі разоў. Нікі банк, нікакая іншая дзеянасць не маглі забяспечыць лепшую эфектуўнасць капіталаўкадання.

Пасля прыходу Лукашэнкі, аднак, нават у гэтай сферы пачаўся застой. Грошай у людзей няма, і цэны вось ужо год амаль не змяняюцца. Прагнозы на будучыню даволі супярэчлівыя: з аднаго боку, восеньню заўсёды ажыўляеца даэлавая актыўнасць і растуць цэны, з іншага — значна больш важкім чыннікам уяўляеца нядайнае падышэнне ў трох разы коштаў на квартплату і камунальныя паслугі. Падобны фэномэн звязаны са страчвалі прытомнасцю у кабінетах раённых мэраў, прынцыпавы спасылаліся на савецкую Канстытуцыю (“Я маю права на жыўліе.” — “Майце і надалей”, — адказаву чыноўнік), самыя няспрыйныя жылі ў інтэрнатах па дзесяць гадоў.

У нас (хаця і не ў такім ступені — бо няма эміграцыі: некарэнных жыхароў), адбудзеца нешта падобнае. Пры гэтым спэцыялісты сцьвярджаюць, што найперш патанынею ў шматпакаёвую кватэру, асабліва ў мікрараёнах. Справады, багатаму чалавеку мікрараён не патрэбны, бяднёшыя ж звычайна паліпшаюць жылыёвую ўмовы шляхам абмену. Кошты на аднапакаёвікі, як мяркуеца, застануцца даволі стабільнымі, паколькі гэтага віду кватэраў існуе нават пэўны дэфіцит.

Хоць тут цэнтрыстаў паважаюць

Справады, разьбежка ў цэнтрах на аднапакаёвую кватэру наўмынога меншай, чым ў іншых катэгорыях. Сучасная аднапакаёвікі ў самых дальних новых мікрараёнах Менска каштуе 8-9 тысячай даляраў. Патэнцыйна можна знайсці і за 7 тысячай USD, але гэта, вобразна кажучы, будзе “альбо хрушчоўка альбо Чыжоўка” (самы экзагічна і крымінальна небяспечныя раён сталіцы). Між тым, самая дарагая кватэра з адным пакоем рэдка калі можа перавысіць 14-15 тысячай даляраў. Забадаўна, але за гэтую ж суму ў мікрараёнах Малінаўка альбо Сухарава можна купіць нармалёвае трохпакаёвое жыльё.

Увесе Менск умоўна падзелены на сем зонаў кошту нерухомасці. Хаця 1-й зонай з'яўляецца менавіта цэнтар горада (праспекты Скарэны, Машэрава і ўсё, што побач з імі), увесе падзел не адпавядае чиста геаграфічным прынцыпам. У той час як большасць мікрараёнаў заслугоўвае толькі 7-й катэгорыі, Уручча, якое нават вышла за гарадзкое кальцо, абазначана 3-ю зонай. Па-першое, прыгожае, па-другое, экзагічна чистае, лес, і па-трэцяе, туды вядуць мэтро. А некаторыя вуліцы ў цэнтры (праспект Дзяржынскага, Люк-

смбург, Цэткін) атрымалі чацвёрты ўзровень з-за таго, што прадстаўлены пераважна хрушчоўкамі. А, напрыклад, для Заводскага раёну жудасны экзагічны стан заўсёды з'яўляецца ажыўлявающим фактам.

Раён з'яўляеца асноўным цэнтруальнym чыннікам пры апэрацыях з нерухомасцю. Выглядае гэта так: двухпакаёўка ў прэстыжным доме ў цэнтры пацягненне на 30 тысячай даляраў, у той час як чатырохпакаёўка кватэра ў мікрараёне каштуе 18-24 тысячы USD. Прадаўшы сваю сталінскіх часоў трохпакаёвую кватэру на праспэкце Скарэны за 50-60 тысячай даляраў, можна купіць трохпакаёвую ў мікрараёнах. Зрэшты, прадбачлівия людзі пачынаюць даволі асцярожна ставіцца да шыкоўных сталінскіх дамоў з-за іхнага ўзросту, аддаючы перавагу новым элітным кватэрам апошніх гадоў, дзе кухні таксама даслаўяюць ужо 12-16 метраў. Але найніжэйшы рэйтынг маюць “хрушчоўкі” са сваімі 5-6-мэтровымі кухнямі, сумешчанымі санвузлом, газавымі гарэлкамі, якія не выратоўвае нават цэнтравнае месцазнаходжаньне. Так, двухпакаёўка “хрушчоўка” амаль у самым цэнтры (вул. Чкалава, Казлова, Р.Люксембург, Парк Чалюскінцаў) каштуе ўсяго 11-12 тысяч даляраў — прыкладна столькі ж, колькі “цывілізаваны” панэльныя двухпакаёўкі ў самых далёкіх мікрараёнах.

Менск — горад кантрастаў, альбо І ў нас будуць свеа гарлемы

Калі намаляваць “партрэт” ідэальнай кватэры, то ён будзе выглядаць прыблізна так: цагляны сучасны дом у цэнтры горада, разъдзелены санвузел, вялікая кухня, лоджыя, ліфт, тэлефон, ня першы і не apoшні паверхі. Наяўнасць альбо адсутніць кожнага з гэтых чыннікаў павышае альбо паніжае кошт на 5-10 працэнтаў.

Асабліва, мне здаецца, наўмынога паважаюць цэгулу. Мой сябра, студэнт, прадаў сваю двухпакаёвую кватэру ў вядомым “чырвоным доме” на Танкавай за 31 тысячу даляраў і купіў па ўсіх парамэтрах амаль такую ж у суседнім, але панэльным доме на вуліцы Заслаўскай за 22 тысячы. Зрэшты, у гэтым канкрэтным выпадку справа ня столькі ў будаўнічым матар'яле.

Проста “брэсцкая крэпасць” на Танкавай — амаль легендарны дом, дзе жыве пераважна эліта, і пакупнік кватэраў вырашыў аддаць любяя гроши менавіта за гэта. А ў “панэлях” на Заслаўскай жывуць людзі падрасць, многія з якіх цяпер вырашылі палепшыць свае матар'яльнае становішча шляхам аўтамену і зьбліці цэны ў гэтым прэстыжным раёне.

“Абмен з даплатай” цяпер увогуле даволі распаўсюджаная з'ява. Адбываецца практэс унутрыгарадзкай міграцыі, які ў бліжэйшыя гады толькі павялічыцца: багатыя — у цэнтар, бедныя — на ўскрайкі. Пры гэтым, як і падыслі, прададуць значна больш, чым пакупнік, тады што пры пэўнай настойлівасці цэнтар можна здабыць адносна нядорага.

Ужо будуеца ў нас жыльё і для самых багатых. Адна фірма цяпер узводзіць дом (“кукурузіну”) на скрыжаванні вуліц Багдановіча і Харужай з двухуздоўневымі кватэрамі, аховай, падземнымі гаражам, адмысловай службай эксплуатацыі. Шасыціпакаёвая кватэра агульной плошчай у 170 кв.м (жылая — 100 кв.м) абыдаеца гаспадару “усяго” ў 160 тысячай даляраў. (Дарэчы, большасць прывабных цагляных дамоў будуюцца цяпер у Менску не дзяржавай, а прадпрымальнікамі).

Калі за кліентаў гэтым будаўнічай кампаніі, напэўна, ня варта хвялявацца, то сябрам многіх ЖБК (жыльё-будаўнічых кааператываў) цяпер не пазайздросць. Спакусіўшыся на абязаныні таньнейшых коштав, людзі на працягу года акуратна здавалі гроши, і раптам ім з'яўляюць: трэба дадаць яшчэ. У выніку цана кватэры перавышае рынковую (пры гэтым няма гарантываў, што кватэра ўрэшце будзе), альбо фірма прапануе вярнуць гроши. У “зайцах”.

Так што калі па нейкай шчасливай жыццёвой недарэчнайсці ў вас раптам з'яўліся гроши, лепей ня з'яўлявацца з ніякімі кантарамі, а прости купіць кватэру. Толькі не пашкодзіце некалькі сотняў даляраў і ажыццяўце зъездэлку праз салідную юрыдычную фірму. Бы будзе вельмі непрыемна, калі ў былого гаспадара вашай кватэры нечакана з'явіцца часова выписаны ў связі са службай у войску сын, які прыдзе да вас “у госьці” і папросіць ачысціць памяшканье...

Віталь ЦЫГАНКОЎ

ЖЫДЫЧА

Харчовая праблема ў дзіцячай газэце

На дачах “Азёрны” Палацкага раёну пачала выходзіць дзіцячая рукапісная газэта “Магазін”.

Рэдакцыйны артыкул першага нумара быў прысывчаны харчовому пытанью. З дзіцячай дасціпнасцю апісваецца як празідэнт Лукашэнка з “дапамогай клея робіць каубасу з венікаў”. У складзе рэдакцыі ёсьць 8-гадовы масківіч, які ў сваім матар'яле аналізуе праблему “хто каго з'есьць” — Кучма Ельцина альбо наадварот. Пабачылі сьвет ужо два нумары газэты.

Тамаш ГУРБА

Шлюбны “бартэр”

У Кобрыні за першае паўгодзідзе 1995 г. зарэгістравана амаль столькі разводаў, колькі заключана шлюбаў. Усяго распалася 110 сем'яў.

Эта самая высокая лічба за апошнія чатыры гады. Прычым разводзіцца ня толькі пары, што прыжылі па 2—3 месяцы, але і вы, хто пражыў разам ад 10 да 25 гадоў.

Мірон ГАМОН

“Іншамараўк” паменее

З'яўнілася карціна на аўтарынку ў Берасці.

Калі раней з-за мяжы прыганаўся пераважна машины замежнай вытворчасці, то пасля падвялэння мытных пошлінаў, гандляры пераключыліся на “Жыгулы”. Патрыманы аўтамабіль можна купіць за 1200-1500 даляраў.

Мірон ГАМОН

На съята ў Бон

На традыцыйнае нямецкае съята “Канцлерфэст”, якое адбудзеца 8 верасня ў Боне, упершыню запрошана група моладзі з Менска.

У гэты дзень Гельмут Коль будзе прымаць у сваёй рэзідэнцыі вядомых палітыкаў, навукоўцаў, шмат іншых людзей, якія прынеслы карысць нямецкаму народу. Некалькі беларускіх хлопцай і дзяўчат атрымалі гэтае права за ўдзел у добраўпарадкаванні магіл нямецкіх салдатаў. У прыватнасці, разам з нямецкімі аднагодкамі яны на працягу трох дзён на падвялэнікі з'яўляюцца будаўнічтвам помніка на брацкай магіле калівіскага Тарасава Менскага раёну, дзе пахавана 96 салдатай Вэрмахта.

Ільля АЛЯКСАНДРАЎ

У пошуках здароўя

У людных месцах Менска часта сустракаюцца людзі з фотаздымкамі хворых дзяцей. Адчай штурхает іх на вуліцу — яны просяць міластыню на лячэніне за мяжой. Але наўрад

ці бедныя могуць

Президент Лукашенко — вождь восточных славян

Либеральная белорусская пресса, оппозиционная Александру Лукашенко, не спорит о том, хочет или нет он стать президентом Великой России или какой-нибудь Восточно-Славянской Федерации. Спорят лишь о том, может ли это у него получиться.

Готовность Лукашенко ездить в русскую провинцию и вступать там в прямые контакты с местными лидерами, стремление попасть в российские СМИ, легкость, с которой он признает русских "старшими братьями" белорусов, находят свое объяснение. Это — не поведение человека, достигшего вершины карьеры, дальнейшее "восхождение" которого уже неотделимо от "восхождения", успехов его государства. Это, скорее, поведение человека, для которого его страна слишком мала, как для Наполеона была мала Корсика, а для Гитлера Австрия. На первый взгляд, это просто бред. Но только на первый взгляд. Внимательное рассмотрение белорусской ситуации и возникшего из нее "феномена Лукашенко" делает эту гипотезу (разумеется, не гипотезу о Лукашенко как о нашем будущем президенте, а гипотезу о том, что он вынашивает подобные планы) довольно правдоподобной.

Несмотря на советскую, а затем и постсоветскую "суворенную" государственность, этническое самосознание белорусов во много раз слабее самосознания многих негосударственных народов. В отличие от третьего восточнославянского брата — украинцев, они не имели традиции национального государства или протогосударства, борьбы за независимость, своего "эпоса" освободитель-

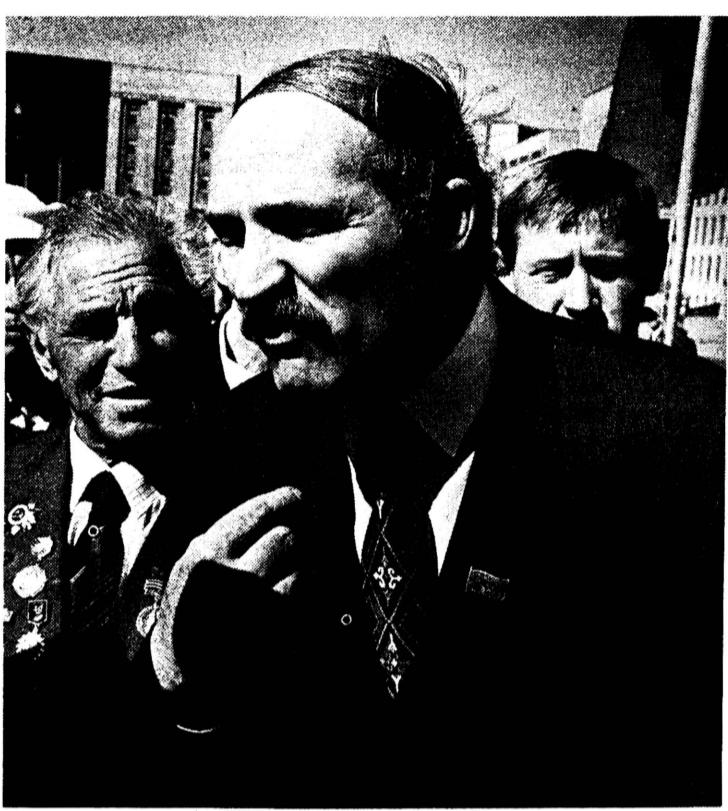
ных войн, не имели своего аналога Галичина с ее относительно свободной национальной жизнью в рамках Австро-Венгрии и особой религией — униатством. Можно сказать, что белорусы не могли решить для себя (и так и не решили до сих пор), кто они — особый народ или русский "субэтнос". За годы советской власти белорусы подверглись колossalной русификации. Причем не только из-за стремления Москвы, но прежде всего естественным путем, из-за слабой приверженности к своему языку и значительно большей легкости перехода на русский, чем создания белорусскоязычной среды современного производства и городской жизни. Если прибавить к этому, что при советской власти белорусы жили сравнительно неплохо, что экономический прогресс Беларуси в послевоенный период был весьма значителен, что партизанское движение для белорусов стало едва ли не первой всенародной борьбой с порабощителями, а белорусский национализм в годы войны скомпрометировал себя сотрудничеством с оккупантами, мы поймем, что национальных импульсов для борьбы с Центром в Беларуси было мало. Народный фронт не смог стать таким же массовым движением, как его аналоги в других республиках. Тем не менее общий распад коммунистической системы втянул упирающуюся "белорусскую Вандею" в процессы суворенизации и полупостроения полуимитации демократии и рыночной экономики со всеми неизбежными компонентами этих процессов: расцветом коррупции, обогащением номенклатуры и немногих "новых белорусов" и обнищанием большинст-

ва народа. Чем дальше, тем больше народ чувствовал ностальгию по советским временам и связывал свои беды с "националистами" и "демократами", гербом "Погоня" и попытками возвратить забытый им белорусский язык. Это и есть тот фон, на котором возникает "феномен Лукашенко" — явление, имеющее аналоги в других республиках, но в Беларуси приобретшее своеобразную окраску и гротескные формы.

Директор совхоза Лукашенко, ставший активным депутатом и председателем парламентской комиссии по борьбе с коррупцией, ни имел ни ясной политической линии (вначале он считался "демократом" и блокировался с немногочисленной народнофронтовой оппозицией, но затем стал единственным депутатом, проголосовавшим против ратификации Беловежских соглашений), ни какой-либо своей партии или движения, ни поддержки влиятельных сил, вообще ничего. Он имел лишь искренность и бесстрашие, проявлявшееся в его "судьбоносном" голосовании и обвинениях в коррупции всей верхушки, а также явную близость своих сумбурных возврений и ценностей взглядам и ценностям белорусского народа. Как и большинство белорусов, он был убежден, что все беды — от распада Союза, интеллигентов-националистов, нечестной номенклатуры, разного рода мафий и отчасти — Запада. И хотя его соперник на выборах В.Кебич был премьер-министром, хотя он поддерживался Россией и держал в своих руках местные администрации, фактически создав "Наш дом — Беларусь", во втором туре он получил жалкие 14%, а "деревенский высокочок" — 80% голосов. В Беларуси произошла популистская электоральная революция.

При крайней слабости партий, отсутствии четких идеологий и озлобленности народа такие революции характерны для постсоветского мира. Периодически то тут, то здесь возникают "харакиатики", привлекающие народ бесстрашным бросанием своих перчаток в лицо начальства и щедро раздающие обещания, не имеющие за собой вроде бы ничего, кроме решительности, но побеждающие, как Давид, номенклатурных Голиафов. Элементы такого популистского протеста (с иными идеологическими добавками) были и в победе Ельцина, и в успехе Жириновского. Но только в белорусских условиях предельной расстерянности народа это явление достигло максимальных размеров. Нигде номенклатурная элитарная власть не была побеждена с такой легкостью "простым парнем из народа". И нигде эта власть не продемонстрировала с такой силой свою мощь, сведя "народную электоральную революцию" к чистой символике, к сотрясанию воздуха.

Победа Лукашенко ни к чему не ведет. Не только не выполняются щедро раздававшиеся обещания прекратить рост цен, но не происходит сколько-нибудь существенных подвижек в эlite. Группу честолюбивых молодых интеллигентов, помогавших Лукашенко и думавших, что будут направлять этого "некуль-

турного и наивного, но честного человека", он очень скоро прогнал. Он окружил себя все той же старой номенклатурой. Никаких громких процессов над коррупционерами и никаких "чисток". Экономическая политика — равнодействующая между требованиями МВФ и "социалистическими" импульсами президента, определяемая интересами медленно (медленнее, чем в России) обуржуазивающейся номенклатуры.

Естественно, что рейтинг Лукашенко начинает падать. Интеллигенция (в Беларуси значительно более оторванная от народа, чем в России) его просто ненавидит. Для нее он — символ унижения и ее, и белорусской нации, про язык которой он сказал, что на нем "нельзя выразить ничего великого", ибо "на свете есть только два великих языка — русский и английский". И каждый новый "лукашинизм" — словесный перл президента, усиливает эту ненависть. (Последний — фраза, сказанный им захваченому в Беларусь Ли Пэну: "Хотя Вы человек с Востока, но высочайшего, европейского уровня руководитель").

Лукашенко становится предметом бессильного интеллигентского издательства. Его пик — публикация в газете СВАБОДА поэмы "Лука Мудицев — президент". Но если на интеллигенцию ему более или менее плевать, то без поддержки народа он все же обойтись не может.

Что делает в этой ситуации Лукашенко? Естественно, он борется с врагами — с обессиленным, пересидевшим свой срок парламентом и с газетами, которые он в основном приструнил. Он пытается создать "президентскую вертикаль" и развивает колоссальную активность, вплоть до объявления тем сочинений на вступительных экзаменах в вузы. Но нужно нечто большее. Человек, с немыслимой легкостью одержавший головокружительную победу и не знающий, что с ней делать, не имеющий никакой "мирной" и долговременной программы, может идти лишь от боя к бою и от победы к победе, как Наполеон. Ничего другого он просто

не умеет и не может.

Блестящим ходом Лукашенко было проведение референдума по четырем вопросам — объявление русского языка вторым государственным, ликвидация принятой в 1991 г. "националистической" символики, одобрение политики президента, направленной на экономический союз с Россией, и предоставление президенту права распускать парламент, приуроченного к парламентским выборам. Вновь битва и головокружительная победа, но затем вновь возвращение к серым будням и новая утрата популярности.

Когда в твоей стране все битвы выиграны и все враги повержнуты, для победителя очень естественно перейти к экспансии вовне. В специфических условиях Беларуси эта идея может принять своеобразную форму: плана мирного завоевания Лукашенко России посредством мирного завоевания России Беларуси. Многие белорусские аналитики убеждены, что такой план есть.

Обсуждать шансы Лукашенко на претворение его в жизнь не стоит — их нет. Но сам факт дискуссии на эту тему в белорусской печати говорит о крайней неустойчивости и непредсказуемости политической жизни страны. И сам Лукашенко может смертельно обидеться на Россию (слишком страстная любовь часто переходит в ненависть). И еще более вероятно, что белорусский народ, разочаровавшись в нем, может качнуться в иную крайность. Непредсказуемость вообще характерна для постсоветского мира, где гуляют популистские волны. Но в Беларуси, где в народе крайне слабо ощущение ценности своей этнической уникальности и своей государственности, где слаб инстинкт национального самосохранения, она особенно велика.

Дмитрий ФУРМАН,
"Общая газета"

10—16 августа 1995 г.

ТОЛЬКО УМНЫЕ ИНВЕСТИЦИИ

Покупка и продажа акций предприятий и банков

Обмен приватизационных чеков на акции предприятий и банков

Покупка приватизационных чеков

Управление фондами и предприятиями по договору

Консультационные услуги по работе с ценных бумагами и инвестирование денежных средств

Операции с "короткими деньгами"

Взаиморасчеты между близким и дальним зарубежьем

тел./факс (0172) 271-196
275-427 768-122
276-203 768-259
(0152) 471-431

BPRA ●

Панядзелак 21 жніўня	18.45, 20.05 Тэлеананс 18.50, 21.30 Музычны антракт 19.00 На добры лад 19.15 Пратакол 19.35 Крок 20.15 SOS 20.20 Спартовы тэлекур'ер 20.40 Калыханка 21.45 Вэртыкаль. Пашта Празідэнта 22.15 "Залётны на Ганчароўцы", спект. 24.00 Пад купалам Сусьвету 0.05 "Бал А.Малініна", ф/к OPT 14.00, 0.50 Навіны 14.20, 23.15 Сем дзён спорту 14.50, 0.40 Аўтаралі Парыж — Масква — Пакін 15.00 Мультфільм 17.00 "Калыска гайдеца над безданіно", д/ф 18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн	16.30 Тэт-а-тэт 17.00, 20.00 Час 17.20 "Грапіканка" 18.10 Час пік 18.35 Адгадай мэлодыю 19.00 "Мы" 19.45 Добрай ночы, малышы! 20.55 Сустрача з А.Салжаніціным 21.10 "Два білеты на дзённы сэнс", м/ф 22.55 Вэрсіі 23.45 Прэс-клуб Канал "Расей" 17.00 Выратаванье 911 17.55 Водныя віды спорту. Чэмпіянат Эўропы 18.25 Вуснамі дзіцяці 19.00, 22.00 Весткі 19.25 Падрабязнасць 19.35 "Апошні вораг", ч. 2 20.40 Рэпартэр	21.00 Момант ісціні 22.30 Рака часу 22.35 Аўтаміг Санкт-Пецярбург 12.00 "Німецкая хвала" 12.15, 14.40, 18.00 Музычны момант 12.20 Адкрываю для сібёя Расею 12.50 Тэлебіц 13.00 Хуткая дапамога 13.30 "Мануэла" 14.20 Парады садаводам 14.30, 18.30, 21.40 Инфарм-TV 14.45 "Ленінградскі балет", т/ф 15.25 "Сільва", м/ф 16.55 Гістарычны альманах 17.20 Казка за казкай 18.05 Тэлебіц 18.10 Лёт "Камсамольца" 18.45 Спартовыя навіны	18.55 "Мануэла" 19.45 Тэлеслужба бясыпекі 19.55 Справы гарадзікі 20.05 Бэнэфіс А.Макара 20.55 "А.Чехаў. Сіянкі", м/ф 21.55 Спорт, спорт, спорт... IV канал, НТВ 7.30 Мір нашаму дому 8.00 Італійская мова 8.30 "Эдэра" 9.15 Суседзі па планеце 10.45 "Чатыры жыцьці маці Мары" 12.30 Д/ф 13.00 Аніматэка 13.35 "Спартовая рыбалка" 14.00 М.Казакоў 15.00 Гроу ў квадраце 15.30 Водныя віды спорту. Чэмпіянат Эўропы 17.35 "Жостаўскі роціс"	17.05 Мультфільм 17.30 Энцыклапедыя цудаў-2, або Вы хадзілі пра гэта даведацца 18.00, 21.00, 23.00 Сеньня 18.35 У пошуках прыгоды 19.10 "Зымена партнёраў у рытме сцэнту", м/ф 21.35 На ўсход ад Эдэму 22.30 Часінка 23.20 Планеты мадаў 23.45 Тэніс апоўначы	
Аўторак 22 жніўня	Беларускае тэлебачанье 7.35 Ранішні кектайль 7.50 "Вузел сувязі", д/ф 8.15 Фінансавы час 8.30 "Па сакрты усім съвету", м/ф 10.30 "Зялёнымі прасторамі", ф/к 11.00 "Акаванга" 11.30 "Гэмы да одумы", ф/б 12.35 "І на камянёх растуць дрэвы", м/ф 15.00, 21.00, 23.00 Навіны 15.10 "Цені зынікаюць апоўдні", м/ф, с. 1 16.30 Мультфільмы 17.00 "Калыска гайдеца над безданіно", д/ф 18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн 18.45, 21.30 Музычны антракт 18.55 Футбол. Кубак UEFA. "Ды-	нама" (Менск) — "Універсітат" (Румынія) У перапынку (19.45) — Калыханка 20.50 Скрыжалі 21.45 Эканамікст 21.55 "Мядзежны духам" 22.50 Мультфільм для дарослых 23.15 Пад купалам Сусьвету 23.20 "Зачараваны вандрунік", м/ф OPT 5.00 Тэлераніца 8.00, 11.00, 14.00, 0.55 Навіны 8.20, 17.20 "Грапіканка" 10.00 "Мы" 10.40 Гарод здымы год 11.20 ТРК "Мір" 12.00 "Жыцьцё Кліма Самгіна" 13.20 Іваноў, Пятроў, Сідарава... 14.20 Сем дзён спорту 14.50 Аўтаралі Парыж — Масква — Пакін 15.00 Паглядзі, паслухай 15.20 За Жар-птушкай	15.40 Між намі, дзяўчата мі 16.05 "Элен і хлопцы" 16.30 Джэм 17.00, 20.00 Час 18.10 Час пік 18.35 Адгадай мэлодыю 19.00 Тэма 19.45 Добрай ночы, малышы! 20.55 З першых рук 21.05 "Музичная гісторыя", м/ф 22.40 Вэрсіі 23.00 Тэлеоніў "50x50" Канал "Расей" 6.30 Час спраўных людзей 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі 7.30 Зоркі гавораці 7.35 Рытміка 7.50 Патрабуюцца... 9.55 Талегазета 10.05 Парыскія сезоны 10.35 Міліцыйская кроніка 10.45 "Брамэнская музыка" 11.15 Нона лінія	15.05 Там-там навіны 16.05 "Элен і хлопцы" 16.30 Джэм 17.00, 20.00 Час 18.10 Час пік 18.35 Адгадай мэлодыю 19.00 Тэма 19.45 Добрай ночы, малышы! 20.55 З першых рук 21.05 "Музичная гісторыя", м/ф 22.40 Вэрсіі 23.00 Тэлеоніў "50x50" Санкт-Пецярбург 12.00 "Німецкая хвала" 12.15, 14.40, 18.00 Музычны момант 12.20 Адкрываю для сібёя Расею 12.50 Тэлебіц 13.00 Хуткая дапамога 13.30 "Мануэла" 14.15 Парады садаводам 14.30, 18.30, 21.40 Инфарм-TV 14.45 Мультфільм 15.00 Баскетбол 15.35 "Антоні Гілеапатра", м/ф 17.15 Кліп-антракт 17.25 Зала чакання 18.10 L-клуб 19.25 Падрабязнасць 19.35 "Паштарт", м/ф 21.25 Водныя віды спорту. Чэмпіянат Эўропы 22.40 "Хаканыне імпэраторы", спект. 23.35 ЭКС	15.05 Там-там навіны 16.05 "Элен і хлопцы" 16.30 Джэм 17.00, 20.00 Час 18.10 Час пік 18.35 Адгадай мэлодыю 19.00 Тэма 19.45 Добрай ночы, малышы! 20.55 З першых рук 21.05 "Музичная гісторыя", м/ф 22.40 Вэрсіі 23.00 Тэлеоніў "50x50" IV канал, НТВ 12.00 Мір нашаму дому 12.15, 14.40, 18.00 Музычны момант 12.20 Адкрываю для сібёя Расею 12.50 Тэлебіц 13.00 Хуткая дапамога 13.30 "Мануэла" 14.15 Парады садаводам 14.30, 18.30, 21.40 Инфарм-TV 14.45 Віна, Кастралі!, м/ф 15.05 "Жывыя струны", т/ф 16.40 Гістарычны альманах 16.55 "Аптыміст" 17.25 Клас "Аптыміст" 18.05 Тэлебіц 18.10 Мультфільмы 18.45 Спартовыя навіны 18.55 "Мануэла" 19.40 Тэлеслужба бясыпекі 19.55 Футбол 20.45 Блеск-клуб 21.20 Песы ў нашай памяці 21.55 Спорт, спорт, спорт... 22.10 Храм 22.40 "Жармэні і Бэнікамэн"	12.30 Гэта надакучлівая аса 13.05 Даўгі нашыя 13.25 Мэдныя навіны Расеі 13.35 Новы стары съвет 14.10 "Дарогі Ганны Фірлін", м/ф, с. 1 15.35 Л.Андрэеў 17.00 Мультфільмы 17.30 Энцыклапедыя цудаў-2, або Вы хадзілі пра гэта даведацца 18.00, 21.00, 23.00 Сеньня 18.35 Бодыбілдінг 19.00 "Сезон чэмпіянату", м/ф 21.35 На ўсход ад Эдэму 22.30 Часінка 23.20 Маламанія. Ірасуре
Серада 23 жніўня	Беларускае тэлебачанье 7.35 Ранішні кектайль 7.50 Эканамікст 8.00 Люстэрка Сі-Эн-Эн 8.15 "Сонечнае кола", ф/к 8.45 "Коміскі сэзон", д/ф 9.15 "Мядзежны духам" 10.10 Мультфільмы 10.45 "Акаванга" 11.15 "Лішт", м/ф 13.15 "Э усьмешкай добрай...", ф/к 13.55 Відзімава-нівідзіма 15.00, 21.00, 23.00 Навіны 15.10 "Цені зынікаюць апоўдні", с. 2 16.25 "Жыцьцё ў танцы", ф/к 17.30 Уроکі Н.Наважылавай 18.00 АТН, Бі-Бі-Сі, Сі-Эн-Эн 18.45, 21.30 Музычны антракт 18.50, 21.30 Музычны антракт 19.00 Памежжа 19.20 Крок 19.50 Эканамікст	20.05 SOS 20.10 "Маё хаханыне, мой смутак" 20.40 Калыханка 21.45 Эканамікст 21.55 "Мядзежны духам" 22.50 "Бурнанда" 23.15 Пад купалам Сусьвету 23.20 "Наш амэрыканскі Бора", м/ф OPT 5.00 Тэлераніца 8.00, 11.00, 14.00, 23.40 Навіны 8.20, 17.20 "Грапіканка" 9.10 Тэма 9.50 У сінвеце жывёламу 10.35 Эразумей мяне 11.20 ТРК "Мір" 12.00 "Жыцьцё Кліма Самгіна" 13.10 Мультфільм 13.20 Іваноў, Пятроў, Сідарава... 14.20 Сем дзён спорту 14.50, 23.25 Аўтаралі Парыж — Масква — Пакін 15.00 Дамісолька 15.20 Чаму і праз што?	15.40 Фан-клуб 16.05 "Элен і хлопцы" 16.30 Цін-тонік 17.00, 20.00 Час 18.10 Час пік 18.35 Адгадай мэлодыю 19.00 Фабрыка крозаў 19.45 Добрай ночы, малышы! 20.55 "Сініяя хаханыне", м/ф 22.35 Вэрсіі 23.00 Тэлеоніў "50x50" Канал "Расей" 6.30 Час спраўных людзей 7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі 7.30 Зоркі гавораці 7.35 Рытміка 7.50 Патрабуюцца... 9.05 Ключавы момант 9.40 Сляянская пытаныне 10.05 С.Даўлатав 10.50 "Брамэнская музыка" 11.20 Новая лінія	15.05 Там-там навіны 16.05 "Элен і хлопцы" 16.30 Джэм 17.00, 20.00 Час 18.10 Час пік 18.35 Адгадай мэлодыю 19.00 Тэма 19.45 Добрай ночы, малышы! 20.55 З першых рук 21.05 "Музичная гісторыя", м/ф 22.40 Вэрсіі 23.00 Тэлеоніў "50x50" Санкт-Пецярбург 12.00 Мір нашаму дому 12.15, 14.40, 18.00 Музычны момант 12.20 Адкрываю для сібёя Расею 12.50 Тэлебіц 13.00 Хуткая дапамога 13.30 "Мануэла" 14.15 Парады садаводам 14.30, 18.30, 21.40 Инфарм-TV 14.45 "Разборлыў жаніх", м/ф 15.00 Баскетбол 15.35 "Хлопчы з запалкавай карабі", м/ф 17.30 Лідар-прагноз 17.		

